

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ - PORTE - PAYS

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΕΔΡΑ:
Σατωβριάνδου 29 -
104 31 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 5243.955 -
Συντάσσεται
από Επιτροπή

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΤΟΣ 15ο ★ ΜΑΡΤΙΟΣ 1992 ☆ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 167 ★ ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪ·ΖΑΝΟΣ

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

«Σίφουνας δέρνει τη στεριά,
τις θάλασσες οργώνει, μπαρούτι
σπέρνει στις πλαγιές, κι αν-
τιλαλούν οι λόγγοι, τα Δερβε-
νάκια, η Γραβιά, το δόλιο Με-
σολόγγι. Γιόμισα Ελλάδα όλη
η γη και την αποθεώνω».

σκλαβιάς, το φως και τη δίψα
της λευτεριάς, στην Εθνική
συντριβή την Εθνική Ανάστα-
ση.
Ανάσταση... Έτσι ονομάστη
και η Εθνεγερσία του '21.
Αλλά πώς αλλιώς μπορούσε
να χαρακτηριστεί;
Όταν μια μέρα κακή του

σμός, που είχε διασπαρεί στην
Ευρώπη, διαθέτει και καρδιά
και χρίσμα. Οργανώνει εστίες
Ελληνικών φώτων και από κει
ζωογονεί και θερμαίνει την

και θρύλους— αλλά ξέρε; και
να τα ζωντανεύει. Παίρνει τα
όπλα και θγαίνει στο κλαρί.
Γίνεται κλέφτης και αρματο-
λός «Για να 'χει τα θράχια α-
δέλφια του, τα δέντρα συγγε-
νάκια, να τον κοιμούν οι πέρ-
δικες, να τον ξυπνούν τ' αηδό-
νια, να τρώει τούρνια καρ-
μά, σκλάβο να μην τον λένε».

Παντού όπου υπάρχει ψυχή
Ελληνική, σαν πολύτιμο φυλα-
χτό διασώζεται και διακονί-
ται ο πόθος και η ελπίδα της
απολύτρωσης, μαζί με τους
θρύλους και τις παραδόσεις που
ζωντανεύουν την ιστορία.

Αυτή που για τα αγράμμα-
τα πλήθη έγινε παραμύθι. Που
άρχισε από τα πανάρχαια χρό-
νια και έφτανε στο Μαρμαρω-
μένο Βασιλιά.

Οι 62 καμπάνες και τα 300
σήμαντρα της μεγάλης εκκλη-
σίας δεν είχαν σιωπάσει ποτέ
στην ασίγηστη ψυχή του λαού.

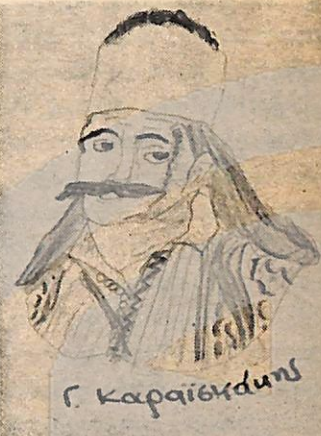
• (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 2)

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ Ν. ΨΑΡΡΑ

μερα, μαζί με τον αντίλαλο της
ιστορίας, τα Θούρια και οι πο-
λεμικές ιαχές των αγωνιστών
του '21. Οι κρότοι και οι κλαγ-
γές των επαναστατημένων ό-
πλων. Τα ολοκαυτώματα στον
θωμό της λευτεριάς και οι ά-
θλοι ηρώων και μαρτύρων.

Και το Έθνος σύσσωμο α-
γακώπει για λίγο το δρόμο
της ζωής του, και στέκεται σε
στάση προσχής, μπροστά στην
μνήμη εκείνων, που προσέφε-
ραν την ζωή τους, αντιτάσσον-
τας στο πνιγηρό σκοτάδι της

Μάη 1453 έπεσε η Πόλις του
Κωνσταντίνου, ο κόσμος πίστε-
ψε ότι αυτό σήμαινε το θάνα-
το του Έθνους μας. Σαν κνη-
γμήνα πουλιά σκόρπισαν και
έφυγαν όσοι μπορούσαν και ό-
σοι κρατούσαν τη λαμπάδα του
Ελληνικού Πνεύματος, αυτή
που φώτιζε από τις ακτές του
Βοσπόρου τον κόσμο επί αιώ-
νες, για να πάνε να ανοίξουν
τα μάτια και να γίνουν το προ-
ζύμι της αναγέννησης άλλων
λαών.
Όλος ο ελεύθερος Ελληνι-

δόγη Πατρίδα. Όλων η σκέ-
ψη είναι στην υπόδουλη Ελλά-
δα, και οραματισμός τους εί-
ναι μια Ελλάδα ελεύθερη.

Αλλά και ο υπόδουλος Ελ-
ληνισμός, το ίδιο όνειρο έχει,
την ίδια λαχτάρα.

Ξέρε; να διατηρεί τα Εθνι-
κά του κειμήλια— παραδόσεις

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου
μας και η Συντακτική Επιτροπή, εύχονται
στους χωριανούς μας, στους φίλους μας
και στους Αναγνώστες της Νεβρόπολης
Καλή Ανάσταση και χρόνια πολλά.

Για το Δ)κό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Αγγελος Ποδηματάς

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Μεσενικό-
λα Απόστολος Γ. Σταφυλάς και το Κοινο-
τικό Συμβούλιο εύχονται στους χωριανούς
όπου γής καλή Ανάσταση και Χρόνια
Πολλά.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΑΠΟΣΤ. Γ. ΣΤΑΦΥΛΑΣ

Επικαιρα θέματα

ΤΟ ΓΗΡΑΣ Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ

ΟΡΘΗ ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΟΣ
«ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ» ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΠΟΛ-
ΛΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ, ΠΟΥ ΑΛΛΟΙΩ-
ΣΑΝ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΑΥΤΟΥ, ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛ-
ΛΟ ΤΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ».

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Κι έγραφεν ο Βίκτωρ
Ουγκώ:

«Οι πολιτισμοί που συνέ-
βαλαν στην αληθινή πρόο-
δο της Ανθρωπότητας, στη-
ρίχθηκαν σε τρεις τρισαγί-

ους στύλους: Στην Ευσε-
βεια προς το Θεό, στο Σε-
βας προς το γήρας και
στην αγάπη προς το παιδί».

Το έτος 1991, η «Παγκό-
σμια Ημέρα Υγείας», που

οργάνωσε ο ΟΗΕ, αφιερώ-
θηκε στο Γήρας. Αποφασί-
σθηκε μάλιστα από προδι-
σκηψη αντιπροσώπων 150
χωρών στη Βιέννη, η σύγ-
κληση Παγκόσμιας Διάσκε-
ψης, με θέμα «το γήρας, η
χρησιμοποίησή του και η
προστασία του».

Από καταβολής κόσμου,
οι Λαοί έτρεφαν σεβασμό
προς τους ανθρώπους της
λεγομένης «τρίτης ηλικί-
ας», δηλαδή τους «άνω των
65 ετών» —αν και μερικοί
διατείνονται ότι οι άνω των
85 ετών ανήκουν στην «τέ-
ταρτη ηλικία» — για την κοι-
νωνική προσφορά των και

την μεγάλη και πλούσια
πειρά των, προς την οποία
κατέφυγε πολλές φορές η
Ανθρωπότητα.

Όμως, κατά τα τελευ-
ταία μόνο χρόνια, η παγκό-
σμια συνείδηση απέδειξε
καθολικό ενδιαφέρον προς
τους ανθρώπους της ηλικί-
ας αυτής, για τους παρα-
κάτω λόγους:

α.—Για τα ποικίλα και δύ-
σκολα προβλήματα των Λα-
ών, που απαιτούν ωριμότη-
τα, πλούσια εμπειρία, πολύ-
πλευρη μόρφωση, αλλά και
βαθιά σύνεση, για την επι-
τυχή αντιμετώπισή των.

• (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 2)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Γ. ΣΤΑΦΥΛΑ
Προέδρου της Κοινότητας

Πάλι στα «μαχαίρια» εί-
μαι με τον μόνιμο «Αντιδή-
μαρχο» τον φίλο μου Πανα-
γιώτη Ποδηματά, για το λό-
γο ότι δεν μπορεί, να ασχο-
λείται με περιγραφή διαφό-
ρων δραστηριοτήτων της
Κοινότητας, που έχουν και
τεχνικές ορολογίες. Αυτή
τη φορά, μου λέει, δεν μπο-
ρεί να περιγράψει τις εργα-
σίες που τελειώσαμε στο
δρόμο από Καλύβια ως τη
Γάθρα μαζί με το Παλαιό
γεφύρι. Το κάνω λοιπόν ε-
γώ, κυρίως για να θυμίσω
στους νεότερους μερικά στοι-
χεία ξεχασμένα. Όπως όλοι,
ίσως ξέρουμε η Γάθρα όπως
συνήθισαμε να λέμε είναι

στην πραγματικότητα ένας
χειμάρρος και γράφεται σε
όλους τους χάρτες, Γάθρας.
Πάντοτε η διέλευσή του εί-
χε κινδύνους λόγω του ότι
η μεγάλη λεκάνη απορροής
κατέβαζε απότομα νερά
και φερτά (χώματα δέν-
δρα) και μάζευε ότι εύρι-
σκε. Έτσι πνίγηκε και ο
παππούς του σημερινού Κοιν
Συμβούλου, Θόδωρος Καλα-
μάτα, Θόδωρος στο όνομα.

Αυτό κάπου στις αρχές
του αιώνα. Αργότερα, ο
συγχωριανός μας Βουλευ-
τής Νταής (Βουλευτής Κα-
βάλας νομίζω μετά την απε-
λευθέρωση της Μακεδονίας
• (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3)

Παραλειπόμενα του χορού

Τονίσαμε έγκαιρα το θρά-
δυ του χορού, πως κάποιος
της παρέας, έπρεπε να γρά-
ψει τα ονόματά τους, για
να δημοσιευτούν στη «Ν», ό-
πως επικράτησε απο καιρό,
κατά κοινή αποδοχή.

Μόνο 4 σημειώματα ήρ-
θαν στα χέρια μου και ανα-
πόφευκτο ήταν να παραλει-
φθούν ορισμένοι. Μεταξύ
των άλλων παρελήφθη και
η γυναίκα του Νίκου Κρα-
νιά κ. Σοφία με την κό-
ρη τους Αρετή, αδικαιολόγη

τα, γιατί ήταν έντονο το
«παρών» τους στην πίστα με
το αμειωτο κέφι τους.

Σημαντική και η παράλει-
ψη ν' αναγραφεί η προσφο-
ρά του κυριώτερου λαχ-
νού του χαλιού απο τον φί-
λο του ΧρυσόστομουΚαρθού
νη κ. ΛΟΥΚΙΑΝΟ ΤΑΜΠΙΑ
ΚΗ τον οποίο ευχαριστούμε ι-
διαίτερως καθώς και τον
Χρυσόστομο για την όλη
φροντίδα του.

Τους ζητούμε συγνώμη

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪ·ΖΑΝΟΣ

Ομιλία του Καθηγητού Κων. Γραμμένου την 25^η Μαρτίου

Η 25η Μαρτίου 1821 απο-
τελεί για μας, γι αυτό που ο-
νομάζουμε Ελληνικό Έθνος
μια ένδοξη σελίδα της νεότε-
ρης Ιστορίας μας. Μιας σελί-
δας που γράφτηκε με το αίμα
εκείνων, που πολέμησαν, για
να δημιουργήσουν μια ελεύθε-
ρη Πατρίδα για μας. Και η
αναφορά μας σ' εκείνους τους
ακλόνητους αγωνιστές κάνει

δικαίτερα στους «άπιστους» κα-
τακτούν κάνοντας πρωτεύουσα
την Κων)πολη, που ηλέμφη
της ακτινοβολούσε σ' όλον τον
κόσμο. Μετά την κατάκτηση
της πόλης όλα εξελίσσονται ρα-
γδαία: κυριαρχούν σ' όλα τα
Βαλκάνια, το Αιγαίο Πέλα-
γος, τον Εύξεινο Πόντο, την
ανατολική λεκάνη της Μεσο-
γείου μέχρι και την Αίγυπτο.

τούτη τη στιγμή ιερή και μιας
επιθάλλει αυτοσυγκέντρωση,
περισυλλογή και αυτοκριτική.
Για να κατανοήσουμε άνω-
κάτω τα γεγονότα της ε-
πανάστασης πρέπει να επιχει-
ρήσουμε μια σύντομη ιστορική
αναδρομή αρχίζοντας από το
έτος 1453 και συγκεκριμένα
από τις 29 Μαΐου του έτους
αυτού με την άλωση της Κων)
πολης. Κυριευμένοι οι Τούρ-
κοι από την ακατανίκητη τάση,
για επιβολή της θρησκείας
τους σ' όλον τον κόσμο και ι-

Ο Σουλτάνος των Τούρκων
είναι ο ισχυρότερος ηγεμόνας
της εποχής εκείνης και κανείς
λαός δεν είναι ικανός να αν-
τιμετωπίσει μια αυτοκρατορία
που διαθέτει ένα τεράστιο στρα-
τό άριστα οργανωμένο. Ανάμε-
σα στα έθνη τα οποία κυριέψαν
οι Τούρκοι ήταν και το Ελλη-
νικό, το οποίο είχε γνωρίσει σ'
όλα τα χρόνια της ζωής του
χιλιάδες εχθρούς με η θάρρα-
ρότητα των Τούρκων ξεπερνού-
σε τα γνωστά όρια, αν λάβου-
• (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3)

Το γήρας η αξία του και η προσταγία του

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ.)

Β.—Για την κατακόρυφη αύξηση των ατόμων της «τρίτης ηλικίας», τα οποία άτομα, σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές των κρατών, το μὲν ἔτος 1975 ἴταν σ' ὅλο τον κόσμο 356 εκατομ., το δε ἔτος 2025 προβλέπεται να φθάσουν, αιώσις, το 1 δισεκατομμύριο 125 εκατ. Και ενώ ο πληθυσμός του πλανήτη μας θα τριπλασιασθεί, λόγω των δημογραφικών αλμάτων του Τρίτου Κόσμου, οι ἄνω των 65 ετών ἄνθρωποι της «τρίτης ηλικίας» θα πενταπλασιασθούν, συνεπεία του δημογραφικού «χειμώνα» των Ανεπτυγμένων Χωρών!

Συγκεκριμένα στην Ελλάδα, το 150ο του ὅλου πληθυσμού και το 20ο ο των εκλογέων, είναι ηλικίας ἄνω των 65 ετών, με αποτέλεσμα τα άτομα αυτά να είναι σημαντικός ρυθμιστικός παράγοντας της πολιτικής, πολιτιστικής και πνευματικής ζωής της Χώρας.

γ.—Και τέλος την κάθετη μείωση των νέων, των οποίων ο αριθμός περιορίζεται επικίνδυνα, αφού ο δείκτης γονιμότητας από 2,28 το ἔτος 1960 ἔπεσε στο 1,45 το ἔτος 1989, χωρίς καμία δυστυχώς, αποτελεσματική μέχρι στιγμής, ανάσχεση αυτής, με ἄμεσο και αρατό κίνδυνο ανατροπής της δημογραφικής πυραμίδας, συνεπεία των μηδενιστικών και ευδαιμονιστικών τάσεων που προσφέρονται, απλόχερα, στους σύγχρονους νέους, διαφθειρόντας ἔτσι, με μικρές μόνον εξαιρέσεις, τις τριφερέες και ἄπειρες νεανικές των ψυχές.

Είναι μεγάλο ψεύδος η προσαπομένη κατηγορία, ὅτι ἴθιεν οι ἄνω των 65 ετών ἄνθρωποι δεν είναι «προσδευτικοί», είναι «απροσάρμοστοι» και «ανεδαφικοί», νεφελώματα, προφανώς, που ακηνοθετούν και επικαλούνται οι δημαγωγοί των νέων με την «πάλη των γενεών»!...

Το ψεύδος αυτό στηρίζεται και σε ἄλλο ἀκόμα μεγαλύτερο, ὅταν λέγουν λ.χ. αυτοί οι ἴδιοι, ὅτι ἴθιεν νεοτερίζοντες, ὅτι κάθε χρονικά νεότερο είναι πρόδοος, είναι ὀρθότερον».

Ὁρθό ὅμως και πρόδοος για τον ἄνθρωπο, που ἐπλάσθη ἀπὸ το Θεό ἀθάνατος, ἐλεύθερος και υπεύθυνος, είναι μόνον το αξιολογικὸ ἀνώτερο, που συμβάλλει στο Θεῖο προορισμό του.

Ὁ Ἰσλαμισμός λ.χ. που ἱδρύθηκε τον 7ο μ.Χ. αἰώνα ἀπὸ το Μωάμεθ, καίτοι νεότερος του Χριστιανισμού, είναι ἀναχρονιστικός, διότι κρύβει μέσα του μεγάλη ὀπισθοδρόμηση για την Ἀνθρωπότητα.

Ἀλλά και κανένα πολίτευμα, οὔτε ο φασισμός οὔτε ο Ναζισμός, οὔτε και ὀπισθοδρομικὸς ἄλλος, δεξιόστροφος ἢ ἀριστερόστροφος ο-

λοκληρωτισμός, παρ' ὅλο που είναι νεότερα πολίτευματα, δεν ἀντέχουν στον «ἀέρα» και τη γοητεία της γηραιάς, πάντοτε ὅμως ἐπικαιρής, Δημοκρατίας.

Ὁ Δημοσθένης ἔλεγε στους μανιώδεις νεοτερίζοντες, της ἐποχῆς ἐκείνης, Ἀθηναίους: «Νέα είναι πάντοτε τα αἰώνια και αἰώνια είναι τα Θεῖα. Ἀυτὰ να ζητᾶτε για να εἰσθε ἀληθινὰ προδευτικοί!»

Ψεύδος ἐπίσης είναι, ὅτι στην «τρίτη ηλικία» ὑπάρχει διανοητική ἀτονία. Ἀντίθετα ὅλα τα ἀριστουργήματα του Πνευματικῆς και Τεχνικοῦ Πολιτισμοῦ ἐγίναν ἀπὸ σοφούς ἀσπρονόληδες κατὰ το πλεῖστον, ὅπως ο Ἀισχύλος τον «Προμηθεὺς Δεσμώτη», ο Σοφοκλῆς τον «Ὀιδίποδα ἐπὶ Κολωνῶν», ο Θουκυδίδης την ἐπιφώνη «Ἱστορία του» κ. ἄ.

Ἀλλά και ο λόγος του Θεοῦ στην Π. Διαθήκη, θεωροῦσε «Ἔθνος ἀναιδές, μικρό και ἀσήμαντο», ἐκεῖνο του ὁποῖοι ο πολῖτες «Ὀυκ ἠσχύνθησαν πρὸς αὐτήν». Συνιστοῦσε δε στον περσιόσιο λαό των Ἑβραίων: «Μὴ ἀτιμάσῃς ἄνθρωπον ἐν γήρατι αὐτοῦ και γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσι».

Αἰώνιο και ἀκατάλυτο παρὰδειγμα ἡ δικὴ του σοφὸς ποιητὸς Σοφοκλέους και του ἀνῶριμου και ἀνόητου αὐτοῦ, που προσέφυγε και ἐζήτησε ἀπὸ το δικαστήριον, της ἐποχῆς ἐκείνης, να διαχειρίζεται αὐτὸς την περιουσία του γέροντος πατρὸς του. Οἱ δικαστὲς ὅμως, κατὰπληκτο ἀπὸ το σπινθηροβόλο πνεῦμα του Μεγάλου Γέροντος, ἀπεφάσισαν την τιμωρία της νεανικῆς ἀναιδεῖας, ἀλλὰ τον ἔσωσε την τελευταία στιγμή ὁ σοφὸς πατέρας του.

Ἡ χρησιμοποίηση, λοιπόν, των πεπειραμένων ἐπιθάλεται, διότι συμφέρει στους Λαούς, είναι δε ἱερὸ καθήκον, είναι ἀδιαπραγμάτευτο και ἀπαράγραπτο χρέος της Κοινωνίας, ἡ προστασία και ἡ ἀξιοπρεπὴς συνταξιοδότησής των, ὄχι χάριν «φιλανθρωπίας», ἀλλὰ λόγω «ἀνταποδοτικῆς εἰσφοράς» και πνευματικῆς ἀξιοποίησης της πολυπλευρῆς πείρας αὐτῶν.

Θα είναι πάντοτε καταρτισμένοι και πάντα πρόθυμοι να υπηρετήσουν την Πατρίδα σε κρίσιμες περιστάσεις, ὅπως ο Κικινάτος και ο Κάτων στη Ρώμη, ο Σόλων και ο δίκαιος Ἀριστείδης και ο Φωκίων στην Ἀθήνα, ο στρατηγὸς Βελισσάριος στο Βυζάντιο, ἀλλὰ και ἐπὶ των ἡμερῶν μας, ο στρατηγὸς Ν. Πλαστήρας και οστρατάρχης Ἀλεξ. Παπάγος στην καθημαγμένη μεταπολεμικὴ Ελλάδα

Ὁ θρυλικὸς Ἀμερικανὸς στρατηγὸς Μακ Ἄρθουρ, που κατενίκησε και συνέτριψε τη μιλιταριστικὴ Ἰαπωνία, ἡ ὁποία με την ἀπρόκλητη εἰσδὸ τῆς στον τε-

λευταῖο Μεγάλου Ἑυρωπαϊκὸ Πόλεμο μετέτρεψε αὐτὸν στον πρώτο, πραγματικὰ, Παγκόσμιο, εἶπε σχετικὰ: «Ἡ νεότης και το γήρας δεν είναι χρονικὲς περιοδοὶ ζωῆς, ἀλλὰ καταστάσεις ψυχῆς. Οἱ γέροντες με τον ἐνθουσιασμό για θεῖα ἰδανικά, είναι ἐφηβοὶ και οἱ νέοι με ἄδεια ψυχὴ είναι παιδαριόγεροντες.

Ἡ διεθνὴς συνείδηση, εὐτυχῶς, το ἀντελήφθη, ἔστω και λίγο ἀργά, και το υιοθέτησε πλήρως. Καιρός είναι τώρα, φρονούμε, να το συνειδητοποιήσουν και να το ἐγκολπωθούν και οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀρμόδιοι, για το καλὸ του καθενός, χωριστὰ, ὁλων μαζί, της χώρας και του Ἔθνους.

ΧΡΗΣΤ. Ν. ΨΑΡΡΑΣ

Τα νέα του Χωριού

Ὁ εορτασμός της 25^{ης} Μαρτίου

Με το συνηθισμένο πρόγραμμα της Κοινότητος ἐγίναν οἱ προετοιμασίες και οἱ εορτασμοὶ της Ἐθνοκορησκεινικῆς εορτῆς της 25ης Μαρτίου στο χωριὸ μας. Πρὸς τούτο τα δημόσια γραφεῖα, καταστήματα και τα σπίτια του χωριού μας σηματοδοτήθηκαν με την Κυανόλευκον Ἐθνικὴν σημαία, και κάθε ἰδιοκτῆτης φρόντισε για μια καλὴ καθαριότητα και ἀσδέστωμα του χώρου που ὄριζε. Ἀνήμερα της 25ης Μαρτίου το πρωὶ οἱ καμπάνες της ἐκκλησίας σήμαναν χαρούμενα για να ἀναγγεῖλουν το χαρμόσυνο γεγονός, και ἡ ἐκκλησία μας ἀρχισε την λειτουργία της, την ὁποία παρακολούθησαν ὅλοι σφεδῶν οἱ κάτοικοι του χωριού, οἱ προεστῆμενοι των ὑπηρεσιῶν, ὁ Πρόεδρος και το Κοινοτικὸ Συμβούλιο, τὰ Σχολεῖα Γυμνάσιο - Δημοτικὸ και Νηπιαγωγεῖο που προσήλθαν συνταξαγμένοι, μετὰ των καθηγητῶν και δασκάλων των και τις σημαίες τους, ἀρκετοὶ ντυμένοι με τις Ἐθνικὲς παραδοσιακὲς φορεσιές, και την λευκὴν Φουστανάλλα.

Μετὰ το τέλος της λειτουργίας ἐψάλλη δοξολογία και ἀκολούθησε ἐμπειριστατικὴ ὁμιλία —πανηγυρικὸς της ἡμέρας— ἀπὸ τον καθηγητὴ του Γυμνασίου Κων. Γραμμῆνο που καταχειροκροτήθηκε ἀπὸ τους παρευρισκομένους. (Δημιόσιευται σε ἄλλη στήλη). Ἀκολούθησε ἐπιμνημόσυνη δέηση στο Ἡρώ των πεσόντων ὑπὲρ Πατρίδος. Ἡ κατάθεση στεφανίων ἀπὸ τον Πρόεδρο της Κοινότητος, του Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ, των ἀναπήρων πολέμου, της Ἐθνικῆς Ἀντίστασης, των Σχολείων Γυμνασίου - Δημοτικῶν και Νηπιαγωγείων, τα ὁποία ἐπέλεξαν τα παιδιά των Σχολείων, Γυμνασίου και Δημοτικῶν μερίμνη των καθηγητῶν και δασκάλων τους. Ἀκολούθησε ἡ παρέλαση των μαθητῶν μπρὸς ἀπὸ τους ἐπιστήμους και τους κατοίκους και ἡ σχολικὴ γιορτὴ ἀπὸ ποιήματα, τα ὁποία ἀπήγγελλαν μαθητὲς του Νηπιαγωγείου, Δημοτικῶν Σχολείων και Γυμνασίου, ὡς και πατριωτικὰ τραγούδια που τραγουδήθηκαν ἀπὸ μαθητῆρες του Γυμνασίου με τη συνοδεία ἀρμονίου, που ἐπαίξε ο μαθητὴς του Γυμνασίου Γεώργιος Πρασσᾶς ἀπὸ το Κρουνέρι και ο ὁποῖος κατέπληξε και κατενθουσίασε το πλήθος των παρευρισκομένων.

Ἐξαιρετικὴ ἀπήχηση εἶχε και το τελευταῖο τραγούδι των κοριτσιῶν του Γυμνασίου που ἀναφέρετο στη Μακεδονία, ὅπως το εἶχε διαμορφώσει ἐπικαιρὰ ο Δ) ντής του Γυμνασίου Εὐάγγελος Πήγτος. Με ἐθνικὸς χορὸς ἀπὸ μαθητῆρες και μαθητῆς του Γυμνασίου που κατενθουσίασαν τους παρακολουθῶντες ἐκλείσει ἡ σχολικὴ γιορτὴ χωρὶς γενικά να ἰκανοποιήσει τους παρευρισκομένους ἀφοῦ, λόγω βλάβης, δεν λειτουργήσε ἡ μαγνητοφωνικὴ συσκευὴ και δεν ἀκούστηκαν τα ἐμβατήρια κατὰ την παρέλαση των μαθητῶν των σχολείων. Ἐπίσης λόγω βλάβης δεν λειτουργήσε ἡ μικροφωνικὴ συσκευὴ και δεν ἀκούστηκαν τα ποιήματα των μαθητῶν, ἔτσι ὅλα λειτουργήσαν ὑποτονικά και χωρὶς το προσήκον ἐνδιαφέρον ἀπ' ὅλους.

Στο τέλος της σχολικῆς γιορτῆς ἀκολούθησε ἡ δεξίωση του Προέδρου της Κοινότητος Ἀποστόλου Γ. Σταφυλά, στον ἴδιον χώρο —κεντρικὴ πλατεία του χωριού μας— και σε ὅλους τους παρευρισκομένους, ἐπισήμους, λοιποὺς χωριανούς μας και ἐκεῖνους των γειτονικῶν χωριῶν που ἴθιεν να καμαρῶσουν τα παιδιά τους —μαθητῆς— που φοιτοῦν στο Γυμνάσιο Μεσσηνικῶν. Σ' ὅλους προσφέρθηκαν γλυκὰ και ποτὰ, ἀφοῦ οἱ χώροι του Πνευματικοῦ Κέντρου, αἴθουσα συγκεντρώσεως, καφετέρια κ.λπ. θρίσκονται ἄνω - κάτω λόγω της συντηρησῆς τους, και της ἀνακατασκευῆς τους, καλοριφέρ, των υδραυλικῶν και των ἄλλων βοηθητικῶν χώρων, ἀφοῦ ο καιρός, για πρώτη ἡμέρα ἴταν κατάλληλος για παραιμονή σε ανοικτὸν χώρο.

Ἔτσι ἡ πολλαπλὴ γιορτὴ της Ἐθνεγενεσίας και του Εὐαγγελισμοῦ της Θεοτόκου ἐκλείσει με εὐχὲς πολυχρόνια και συγχαρητήρια σ' αὐτοὺς που συνέδρασαν και κούραστηκαν γι' αὐτήν, και εμεῖς εὐχόμεστε και του χρόνου να εἴμαστε καλά να ξαναγορτάσουμε.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Ἰωάννου, Φιλόλογος Καθηγητῆς και ἡ ἸΩΑΝΝΑ ΛΕΥΚΙΔΟΥ, Χημικὸς στο Δημόκριτο ἀπὸ την Θεσσαλονικὴ ἔδωσαν ὑπόσχεση γάμου.

Ἡ «Νεβρόπολη» και ο Σύλλογος συγχαίρουν και εὐχονται καλὰ στέφανα.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

● (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ την 1η σελ.)

Οἱ ἄγγελοι ἀγρυπνοῦσαν πάλιν ἀπὸ τις σιωπηλὲς καμπάνες και ἔπειτα ἀπὸ αἰῶνες σκληριὰς εἶδαν τραυματῆς να παίρνουν τον Πατριάρχη ἀπὸ το ἱερό, να τον πνίγουν και να τον πετοῦν στη θάλασσα.

Μα το ἅγιο Του χέρι, εἶχε προφάσει να εὐλογήσει τον ἀγῶνα.

Και να που ὕστερα ἀπὸ 400 χρόνια δουλείας ξημέρωσε ἡ 25 Μαρτίου, που μια χούφτα Ἑλλήνων ξεκίνησε για να δώσει την Ἐλευθερία και την ἀναγέννηση του Ἔθνους μας, μια χούφτα Ἑλλήνων κάτω ἀπὸ την ἐκθρομωτικὴ τὸλη των ὁσίων οἱ λίγοι ποιομένοι: ἀναθάρρησαν, οἱ δύσπιστοι: πίστεψαν, οἱ διστακτικοὶ πείσθησαν, οἱ ἀπογοητευμένοι ἠλπισαν, και την δουλειὰ διαδέχθηκε ἡ Ἐλευθερία, και την ἀπαισιοδοξία μεγάλων ἐλπίδων Εὐαγγέλια.

Ἀνοιχτὴ του 1821. Ἡ Ἑλληνικὴ φύση είναι ντυμένη στη λουλουδένια φορεσιά της. Ἐβνας μυρωμένους ἀέρας χιτῶσει ἀνάλαφρα τις λευκὲς φουστάνες των παλληκαριῶν, που με περισσή εὐλάβεια ἐρχονται να προσκυνήσουν.

Ἐνας ἐπίγειος Γαβριήλ, ο Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, φανερώνεται στη μέση. «Σήμερον της Σωτηρίας ἡμῶν το Κεφάλαιον».

Γέρνουν τα ρωμαλεὰ Ἑλληνικά νιάτα. Γέρνουν και προσκυνοῦν με δαθὰ κατάνυξη τη μεγάλη γιορτὴ, και βρέχουν το δάπεδο της Ἐκκλησίας με δάκρυα. Είναι το δάκρυ της εὐγνωμοσύνης που χρωστοῦν στην Κυρά Παναγιά, γιατί τους κράτησε ἀλύγιστο το φρόνημα μετὰ την ἀτελείωτη νύχτα.

Γέρνουν και τα τίμα λάδωρα του ἀγῶνα και παίρνουν την εὐλογία του Δεσπότη.

«Ἀναστήτω το γένος και διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ» ἀκούγεται το γλυκὸ, ἀλλά και ἀδυσώπητο πρόσταγμα της Μοῖρας. Φουσκώνουν τα στήθη και ἀπαντοῦν με ὄρκο στη φωνὴ του Δεσπότη. «Ἐλευθερία ἢ θάνατος ἀδελφοί». Και δεν ἴταν θάνατος ἴταν ἐλευθερία, γιατί εἶχαν πάρει ἀπόφαση να νικήσουν.

Ὅπου και ἀν ἀνατρέξει κανεῖς, ὅπου και ἀν σταθεῖ ἀνάμεσα στις ματωμένες ἐκείνες σελίδες της ἱστορίας του '21, αὐτὴν την ἀπόφαση θα συναγίσει παντοῦ.

Αὐτὴν την ἀπόφαση εἶχαν οἱ Φαρισαῖοι, ὅταν ἔστησαν ἐπὶ στο φρούριο του Παλαιολόστρου, την σημαία με το σταυρὸ ἐλευθερίας ἢ θάνατος.

Αὐτὴν την ἀπόφαση εἶχε ο Καλόγερος στο Κιούγκι.

—★—

«Γιορτάστε την, στολίστε την τούτη την γιορτὴ σαν πρώτα σαν Χριστιανοί, σαν Ἕλληνες, γέροι και νέα βλαστάρια. Είναι μέρα της Πατρίδας μας, που σκόρπισε τα φῶτα. Της Ελλάδας είναι, που γεννὰ πάντοτε παλληκάρια».

ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΨΑΡΡΑΣ

Αὐτὴν ἡ Μόσχω, ἡ Τζαβέλινα.

Αὐτὴν ο Διάκος στην Ἀλαμάννα, μπροστὰ στον οἰκρότερο των θανάτων.

Αὐτὴν οἱ Μεσολογγίτες, αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι, αὐτὴν οἱ ἀρματολοὶ και κλέφτες του Ὀλύμπου.

Αὐτὴ ὑπῆρξε των μεγαλοῦργημάτων ἡ δημιουργός, ἡ πηγὴ της ἀνδρείας, ἡ δύναμη και το ὄπλο του μεγάλου ἀγῶνα του '21.

Ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Ἀριστείδης των Ἀγρῶνων ὁ λεοντόκαρδος Καραϊσκάκης, ὁ Διάκος, ὁ Νικηταράς, ὁ Ἀνδρούτσος, ὁ Παπαθῶμιος Βλαχάδας, ὁ Κατσαντώνης, ἡ Μπουμπουλίνα, ὁ Μιαούλης, ὁ Ἐθνομάρτυρας Ρήγας Βελεστωλῆς και τόσο ἄλλοι ἥρωες του '21, που με το παρὰδειγμά τους και την θυσία τους, ἐδίδαξαν στον κόσμο ὅτι «ἡ μεγαλωσύνη δεν μετριέται με το στρέμμα, ἀλλὰ με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και το αἷμα».

Ὀκτὼ χρόνια κράτησε ἡ τιτάνεια πάλη. Ὀκτὼ χρόνια αἶμα και χαλασμός χρειάστηκαν για να συγλονοῦνται ἡ Ἑυρώπη ἀπὸ το ρεύμα του φιλελληνισμοῦ, να καταποντισθοῦν στα νερά του Ναυαρίνου οἱ ἀρχές της «Ἰεράς Συμμαχίας» και να στηθοῦν νικηφόρα τα λάδωρα του μεγάλου ἀγῶνα.

Στήθησαν ὅμως σε ερείπια, σε τέφρα και σε αἵματα για να περπατήσει ἐπάνω σ' αὐτὰ «ἡ Δόξα στεφανωμένη με τα λίγα χορτάρια που ἴχαν μείνει στην ἐρήμη γῆ».

Ἐλευθερία πλέον ἡ Ελλάδα ἀναγεννάται ἀπὸ την τέφρα της σαν το μυθικὸ Φοῖβικα και ἀκούγεται συνεχῶς ἡ ἐθνικὴ φωνή, αὐτὴ που ἐπέπνευσε το μεγάλο μας ποιητὴ:

«Παιδιά μου, ὅσοι προφήτες μου, στρατιῶτες, ἀρχηγοὶ σαν τα λιοντάρια στήσατε κορμιὰ και σαν τα κάστρα και μέσα στην Ἑλληνικὴ ματωχάμιμη γῆ, βάλατε την κορὸν μου, φερτὴ σαν ἀπὸ τα ἀστρα»...

Με δικαιολογημένη ἐθνικὴ ερηφάνεια και αἰσιοδοξία για το μέλλον της φυλῆς, γιορτάζουμε κι ἐφέτος οἱ Ἕλληνες τη μεγάλη μας γιορτὴ.

Τον Εὐαγγελισμό της Θεοτόκου με τον Εὐαγγελισμό της Ἀνάστασης του Γένους, που συμβολίζουν το αἰώνιο και ἀκατάλυτο σύμπλεγμα της Ἐρησίας και της Πατρίδας.

Πανηγυρίζουμε με εὐχαριστήρια δέηση στην Ὑπερμάχο Στρατηγῶ, με εὐλαδικὸ προσκύνημα στην ἱερὴ μνήμη των ἡρώων μας και με ὑπόμνηση και ἀνανέωση του ὅρκου των Φιλικῶν.

Πανηγυρίζουμε ορκεζόμενοι στα κόκκαλα των Ἑλλήνων τα ἱερά, στον Θεὸ και στην Πατρίδα.

(Συνέχεια από την 1η σ.)

Η ομιλία του κ. Κ. Γραμμένου

με υπόψη τα μέσα που χρησιμοποιήσαν για να καταστρέψουν υλικά και ηθικά τους Έλληνες και να στεριώσουν την αυτοκρατορία τους. Τέτοια ήταν ο εξισλαμισμός, το παιδομάζωμα, ο καφαλικός φόρος, η αρπαγή και καταστροφή της περιουσίας των Ελλήνων καθώς επίσης και η χρησιμοποίηση όλων των μορφών ταπεινώσεων και εξευτελισμών.

Όλα αυτά τα απάνθρωπα μέτρα είχαν ως αποτέλεσμα να κάμψουν το ηθικό των Ελλήνων σε σημείο που έφτασε να απειληθεί η ίδια η υπόστασή του και η ύπαρξή του ως ιδιαίτερη εθνική ομάδα.

Μέσα σ' αυτό το ουσιαστικά νεκρό σώμα του Ελληνισμού κάποια κύτταρα φάνηκαν πως μπορούν ν' αναστήσουν αυτό το νεκρό σώμα, ν' αναζωογονήσουν τις ελπίδες των Ελλήνων για λευτεριά. Και πράγματι τα πρώτα αυτά ζωντανά κύτταρα το Πατριαρχείο, οι Φαναριώτες και οι κοινότητες βοήθησαν στην ανύψωση του Έθνους. Μεγάλη η συμβολή και της λαϊκής παράδοσης, που δεν έχασε τις αφαιριστικές ικανότητες της και της πνευματικής αναγέννησης που παρατηρείται τα χρόνια αυτά.

Ανάμεσα στις δύο κοινωνίες, την κυρίαρχη και την υπόδουλη, και πέρα από προσωπικό επίπεδο, οι σχέσεις ήταν κατακτητή και κατακτημένου, σχέσεις μίσους γιατί αυτή η πολιτική που ασκούσαν οι Τούρκοι ήταν αδύνατο να μην υπάκουαν τέτοια αποτελέσματα. Αυτές οι σχέσεις συχνά συνοδεύονταν με λαϊκές εξεγέρσεις, αντιστάσεις και συγκρούσεις. Έτσι οι εξεγέρσεις και το όλο αντιστασιακό πνεύμα είχε και κοινωνικό περιεχόμενο. Βέβαια ο κύριος αντίπαλος ήταν ο Τούρκος κατακτητής, αλλά στην γενική καταπίεση έπαιρναν μέρος και μερικοί Έλληνες οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες για αυτό οι εξεγέρσεις στέφονταν και εναντίον τους. Μόνιμη έκφραση του πνεύματος και της πράξης της εξέγερσης και της αντιστάσεως ήταν οι κλέφτες οι οποίοι στέλνονταν βασικό στήριγμα και ελπίδα των Ελλήνων.

Όλα αυτά τα γεγονότα, με την ανάπτυξη της οικονομίας, τις επιδράσεις του διαφωτισμού και των φιλελεύθερων ιδεών του, την ανάπτυξη της παιδείας και της αντιλήψεως ότι η παιδεία οδηγεί στην ελευθερία, καθώς επίσης και με την εθνική αφύπνιση που οδήγησε στη δημιουργία εθνικής συνείδησης και αυτόπεπιτευχθηκε με την επιδράση των λογίων. Όλα έδειχναν πως ο Ελληνισμός θα δειχνει προς την εθνική του Επανάσταση. Η Επανάσταση αυτή συνδέεται και με διεθνείς συγκυρίες.

Τη στιγμή που οργανώνεται η Επανάσταση από τη Φιλική Εταιρεία στην Ευρώπη παρουσιάζονται κάποιες ιερές συμμαχίες, οι οποίες είναι εν-

τελώς αντεπαναστατικές και κύριος σκοπός τους είναι η κατάπνιξη κάθε επανάστασης, έτσι ώστε να καθιστούν δύσκολο το έργο των φιλικών, που είναι η πραγμάτωση των πόθων του Ελληνισμού για λευτεριά. Παράλληλα οι δυνατότητες των αντιπάλων είναι πολύ μεγάλες από υλικής πλευράς. Διαθέτουν έναν άριστο οργανωμένο στρατό, ιππικό, πυροβολικό και τεράστιες οικονομικές δυνατότητες. Μα παρά τα μειονεκτήματά οι Έλληνες κάθονταν έναν ηθικό αγώνα που κινητοποιεί όλες τις δυνάμεις και επιβάλλει κάθε θυσία και εδώ ισχύει η φράση του Κολοκοτρώνη «Ο κόσμος μας έλεγε τρελλούς». Γιατί πραγματικά τρελλοί έπρεπε να ήταν οι Έλληνες για να έκαναν έναν τέτοιο αγώνα. Πράγματι τρελλοί για την Ελευθερία, την Πίστη, την Πατρίδα.

Με την οργάνωση της Επανάστασης από τη Φιλική Εταιρεία, δεν έμεινε παρά να δοθεί το σημείο εκκίνησης για την διεξαγωγή αυτής της Επανάστασης. Έτσι αυτό που ονομάζουμε Επανάσταση από δύο σημεία: Πρώτα από την Μολδοβλαχία στις 22 Φεβρουαρίου 1821 από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη που δυστυχώς απέτυχε γιατί δεν υπήρξε σωστή οργάνωση. Και από την Πελοπόννησο στις 23 Μαρτίου του ίδιου χρόνου από τον ιερωμένο Παπαφλέσσα «του μπουρλοτιέρα των ψυχών», που τελικά η Επανάσταση ξεκίνησε και κατέληξε νικηφόρα.

Στις αρχές φάνηκε πως η Επανάσταση θα εξαπλωνόταν σ' ολόκληρο τον Ελληνικό χώρο από την Κρήτη ως τη Μακεδονία και τη Θράκη. Σύμφωνα όμως φάνηκε ότι ο υπόδουλος Ελληνισμός δεν μπορούσε ν' απελευθερωθεί μια τόσο μεγάλη έκταση γιατί δεν το επέτρεπαν οι δυνάμεις και γιατί οι περιοχές αυτές δεν ήταν ώριμες για μια γενική και αποφασιστική εξέγερση.

Ας δούμε τώρα συνοπτικά τις κυριότερες πολεμικές πράξεις του αγώνα που προσδιόρισαν την πορεία του, που έκριναν την εξέλιξη και την έκταση της Επανάστασης, αρχίζοντας πρώτα με την σύσκεψη των επισκόπων και των προκρίτων στο μοναστήρι της Αγίας Λαύρας στις 10 Μαρτίου 1821 όπου αντικείμενο των συζητήσεων είναι η κήρυξη της Επανάστασης, η οποία αποφασίζεται στις 25 Μαρτίου. Η πρώτη όμως αρχή γίνεται με την επίθεση εναντίον των Καλαβρύτων και την απελευθέρωσή τους στις 21 Μαρτίου όπου ορίζονται οι επαναστάτες «Ελευθερία ή θάνατος».

Μέσα σε μια εβδομάδα γενικεύεται η Επανάσταση σ' όλη την Πελοπόννησο και παράλληλα με την Επανάσταση σ' αυτή κηρύσσεται και η Επανάσταση στην Στερεά Ελλάδα. Στις 3, 10 και 16 Απριλίου κηρύσσεται η Επανάσταση και στα νησιά και αντίστοιχα στις Σπέτσες, Ύδρα και Ψαρά. Οι κάτοικοι των νησιών αυτών αναδείχθηκαν μεγάλοι ναυτικοί έδειξαν τον Κανάρη, ο Μιαούλης, ο Τομπάζης και μεταξύ αυτών

και γυναίκες όπως η Μπουμπουλιά, η Μαντώ Μαυρογένους και άλλες.

Στις πρώτες επαναστάσεις οι Τούρκοι εκδηλώνονται με βαιοπραγίες και σφαγές, ακολουθεί η πρώτη σημαντική μάχη στο Βαλτέτσι 12 και 13 Μαΐου και πρωταγωνιστής είναι ο Κολοκοτρώνης ο οποίος οργάνωσε τον αποκλεισμό της Τριπολιτσάς συντρίβοντας τους Τούρκους στο Βαλτέτσι.

Ακολουθούν στη συνέχεια οι εκστρατείες των Τούρκων και οι αντιστάσεις των Ελλήνων στην Αλαμάνια με τον ηρωικό θάνατο του Αθανάσιου Διάκου στο Χάνι της Γραδιάς και στα Βρυσηνία. Στις 23 Σεπτεμβρίου κυριεύεται η Τριπολιτσά. Τον Απρίλιο του 1822 έχουμε τις μαζικές σφαγές της Χίου και την πρώτη ήττα στο Πέτα. Στις 28 Ιουλίου έχουμε τη νίκη του Κολοκοτρώνη στα Δερβενάκια. Το 1824 την καταστροφή των Ψαρών και τη ναυμαχία στον κόλπο του Γέροντα. Έτσι κλείνει η πρώτη φάση των επιτυχιών και φαίνεται τώρα καθαρά η δεύτερη φάση των συνεχών αποτυχιών με την άφιξη του Φεβρουαρίου του 1825, του Ιμπραήμ στην Ελλάδα. Έτσι έχουμε τη δεύτερη πολιορκία του Μεσολογίου και την καταστροφή στο Φάληρο. Τέλος, όμως, με τη ναυμαχία του Ναυαρίνου στις 8 Οκτωβρίου κλείνει και η δεύτερη φάση με τη συντριβή του Σουλτάνου από την επέμβαση των ξένων δυνάμεων.

Και ενώ όλα αυτά συνέβαιναν στο πεδίο της μάχης, στο πολιτικό σκηνικό εκδηλώνονταν αντιθέσεις στις ισχυρές ομάδες και στα ηγετικά στελέχη του Ελληνισμού από το θέμα, το οποίο θέτει ο Δημήτριος Υψηλάντης και αυτό είναι: η πολιτική διεύθυνση του αγώνα να γίνεται από μια κεντρική εξουσία. Με την εξέλιξη όλων αυτών των γεγονότων και κάτω από τη λαϊκή κατακρωμική εναντίον των προκρίτων πραγματοποιούνται 3 εθνοσυνελεύσεις από τις οποίες λαμβάνονται σοβαρές αποφάσεις. Η πρώτη συγκαλείται στην Επίδαυρο, η δεύτερη στο Άστρος και η τρίτη στην Τροιζήνη. Για την ανάληψη, λοιπόν, της εξουσίας υπήρχαν πολλές έριδες και φιλονικίες αποτέλεσμα των οποίων ήταν η φυλάκιση του Κολοκοτρώνη τη στιγμή που ο Ιμπραήμ θέριζε τα πάντα στο πέρασμά του βρίσκοντας ένα λαό διαριπμένο.

Οι ξένες όμως δυνάμεις, και για δικά τους συμφέροντα, ενδιαφέρονται να δώσουν λύση στο Ελληνικό πρόβλημα και έτσι δημιουργείται ανεξάρτητο κράτος με το πρωτόκολλο του Λονδίνου. Την οριστική μορφή του παίρνει το 1832 με τη σύμβαση του Λονδίνου. Μεταξύ όμως αυτών των δύο πράξεων, που η δεύτερη είναι και το τέλος της Ελληνικής Επανάστασης μεσολαβεί η διακυβέρνηση του Ιωάννη Καποδίστρια, ο οποίος προσπαθεί να θάψει μια τάξη στην αταξία που επικρατεί, αλλά οι πολιτικοί του αντίπαλοι έχουν διαφορετική γνώμη και τον δολοφονούν. Έτσι

η διακυβέρνηση της χώρας περνάει στα χέρια των μεγάλων δυνάμεων, που δίνουν την εξουσία στον Όθωνα ένα ξένο και άπειρο κυβερνήτη.

Η αναφορά μας στην Επανάσταση είναι περισσότερο ιστορική. Ο σκοπός όμως της ιστορίας είναι η έκθεση των γεγονότων του παρελθόντος και η δημιουργία ενός αισθήματος ευθύνης σε μας. Τα ιστορικά γεγονότα του 1821 εκθέτουν το λαμπρό παρελθόν των αγωνιστών του που μέσα από μύριες αντιξοότητες μπόρεσαν και διατήρησαν την εθνική τους ταυτότητα και τον πολιτισμό αυτής της χώρας. Παράλληλα προσπαθούν να δημιουργήσουν το αισθήμα ευθύνης, που έχουμε ως συνεχιστές και απόγονοι αυτών των αγωνιστών: Να διατηρήσουμε και να μεταφέρουμε και στους μεταγενέστερους μας την εθνική μας ταυτότητα και τον πολιτισμό, τη στιγμή που ο Τουρκικός κίνδυνος δεν σταμάτησε ποτέ με τις οξύνσεις στο Λιγύο και την Κύπρο που αποτελούν συνεχείς απειλές.

Ιδιαίτερα σήμερα που τα παγκόσμια πράγματα βρίσκονται σε μια λεπτή ισορροπία με τη νέα τάξη, που τείνει να διαμορφωθεί ιδίως στο χώρο της Βαλκανικής εμείς οι νεοέλληνες έχουμε υπέροτα χρέος να παραδειγματιστούμε από τους ήρωες του 21 και την πράξη τους και ενωμένοι ν' απαντούμε σ' όποιον επιδοιμαίνεται τη λαϊκή κυριαρχία και ανεξαρτησία της πατρίδας μας. Πρέπει να θρονοφωνήσουμε για να ακούσουν φίλοι και εχθροί ότι η Ελλάδα, από τη Μακεδονία ως την Κρήτη, είναι αδιαπραγμάτευτη και ότι ο απαναχού Ελληνισμός ενωμένος θα δώσει απάντηση, αν χρειαστεί, σ' αυτούς που πρόσφατα προσπαθούν να πλαστογραφήσουν και να παραχαράξουν την Ιστορία αυτής της Χώρας. Ζήτω η 25η Μαρτίου 1821.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ

(ΣΤΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα)

Μακεδονομάχος αυτός) θέλησε να ανεβεί στο χωριό, δεν μπόρεσε από τον χειμαρρό και ανέθηκε στο Μορφοβούνι και από εκεί στο χωριό.

Γύρω στα 1925 αυτός ο συγχαριστικός μας έκοψε μια πίστωση και έγινε το γεφύρι στον Γάβρα. Πάρα πολλά χρόνια το γεφύρι αυτό είχε εγκαταλειφθεί και οι χωριανοί μας φώναζαν μόνο όταν είχαμε βροχές, οι φωνές που όμως ήταν αυθεντικές αφού ο αμαξητός ουσιαστικά έλυσε το πρόβλημα. Έπρεπε όμως το γεφύρι να αποκατασταθεί, και το αποκαταστήσαμε με την ευκαιρία που κάναμε το σπουδαίο έργο της χαλικοστρώσεως του δρόμου Καλύβια - Γκαένι, μέσω Γάβρας. Τον βασικό αυτό δρόμο που είναι η ραχοκοκαλιά των αγροτικών μας δρόμων το χαλικοστρώσαμε με οрукτό χαλίκι που φέρμα από το χωριό Λουτρό (πράσινο οрукτό) και έτσι δεν έχουμε πρόβλημα από το τμήμα αυτό που ξεκινά από την συμβολή των δρόμων στα Καλύβια (προς Ασβεσταριές - Δροσερού κλπ.) μέχρι τον αμαξητό δρόμο στο Γκαένι. Μέσα λοιπόν στα πλαίσια αυτά περιλάβαμε και τη γέφυρα που είχε μαζωθεί κλειστήκε από Πλατάνια και Βάτα και σχεδόν δεν φαινόταν. Πρώτα πρώτα αποφυλάξαμε τα δένδρα και Βάτα, αλλάξαμε τη ροή του νερού που έγλυφε τα βόθρα μεταφέραμε αγκόλιθους για προστασία των βόθρων που είναι αποπελεκημένη πέτρα σε σχήμα τητας να διώχνουν τα ορμητικά νερά και τα φερτά με το στρογγυλό σχήμα, που,

στο μέτωπο του νερού και συμπληρώσαμε τα πτερυχότοια από δώ και από εκεί, και χαλικοστρώσαμε και τους μικρούς δρόμους προσπελάσεως προς και από το γεφύρι. Έτσι λοιπόν και με κατεβασιά τώρα, περνάμε και με αυτοκίνητο χωρίς κανένα κίνδυνο. Δεν χρειάζεται, βέβαια, να πω εγώ, ποιός σημασίας, για τους αμπελοργούς Μεσσηνικολίτες, είναι ο δρόμος που ολοκληρώσαμε. Το τμήμα αυτό που είναι σχεδόν επίπεδο, κρατούσε νερά και ήταν αδιάβατο και με μιά μικρή δροσόουλα, λόγω της συστάσεως του εδάφους του, κυρίως γλίνα. Τώρα ανόξαμε χαντάκια σε όλο το πλάτος και τον χαλικοστρώσαμε από την άσφαλο του Γκαένι και τα Καλύβια συμπεριλαμβανομένης και της αξιοποιήσεως της γέφυρας. Και άλλο ένα σημαντικό νομίζω - έργο παραδίδεται για να διευκολύνει τους συγχαριστικούς μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Καρπενήσι 18 Μάρτη 1992

Αγαπητή ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ, Πήρα σήμερα το φύλλο του Φλεβάρη και μεταξύ των άλλων διάβασα κι ένα δημοσίευμα του ανταποκριτή σας και φίλου μου Παναγιώτη Ι. Ποδηματά.

Ομολογούμενως εξεπλάγηνη όταν είδα το δημοσίευμα του Πάλλ Τσόγκα γερού σιαστού στην Αμερική, το οποίο περιλαμβάνει πολλές ανακρίβειες. Πρώτα απ' όλα μονοπωλεί την οικογένεια του μακαρίτη Αποστόλου Μπαλάφα και τον φέρνει με ένα και μόνο γιό τον Τάσο Μπαλάφα και τα παιδιά του. Τον Αποστόλη Μπαλάφα, τη Μαρίνα Μπαλάφα - Ποδηματά - Ολυμπία Μπαλάφα - Βασαρδάνη, Γεωργία Μπαλάφα, και Αρτεμης Μπαλάφα - Καζάση.

Θα έπρεπε ο φίλος μου Παναγιώτης Ποδηματάς να είχε καλά πληροφορηθεί πως ο γέρο Απόστολος Μπαλάφα είχε και άλλα τρία παιδιά. Τον Γεώργιο Βλάτσιο με 10 παιδιά τον Θανάση Μπαλάφα που πέθανε στην Καρδίτσα πατέρας 4 παιδιών, και το Δημητρώ Μπαλάφα που ήρθε πρόσφυγας απ' τη Μικρά Ασία και κατοικεί στη Θεσσαλονίκη με τα παιδιά και πολλά εγγόνια.

Παίρνοντας τη Νεβρόπολη και διαβάζοντας το δημοσίευμα έμειναν όλοι καταπληκτικοί.

Λές και ο φίλος μου Παναγιώτης, σκόπιμα παραμέλησε το γενεαλογικό δέντρο της Οικογένειας Μπαλάφα και αναφέρθηκε μόνο στον Τάσο Μπαλάφα ο οποίος είναι κατά σειρά ο τέταρτος αδερφός της Βασιλικής Γ. Τσόγκα γιαγιά του Υποψηφίου γεροσιαστή Πάλλ Τσόγκα.

Μεθ' υπολήψεως Κώστας Γ. Βλάχος

Συνδρομές Νεβρόπολης μηνός Μαρτίου

Όνομα	Δρχ.	Σύνολο
Φλωράκη - Βαγιοπούλου Αρτεμης Αθήνα	5.000	5.000
Σταφυλάς Γ. Σεραφείμ Κατερίνη	2.000	7.000
Κιάφας Θωμάς Τρίκαλα	2.000	9.000
Παπαγιαννόπουλος Χρήστος Λάρισα	1.500	10.500
Βασιλούλης Παναγ. Βόλος	1.000	11.500
Πετραγός Νικόλ. Λάρισα	2.000	13.500
Σεραφάνος Π. Σωτήρης Αθήνα	1.000	14.500
Ναστούλη - Θεογιάννη Παρασκευή Αθήνα	3.000	17.500
Ευαγγελόπουλος Θωμάς Βόλος	1.000	18.500
Δασκαλάκης Βασίλ. Χολαργός	1.000	19.500
Μηλιτσης Ι. Θωμάς Τρίκαλα	3.000	22.500
Ποδηματά - Αναστασιάδη Στέλλα Ρόδος	3.000	25.500
Μήτσιου Λάμπρος του Θ. Καρδίτσα	1.000	26.500
Στεργίου Απόστολος Γεώργ. Αλεξίπολη	1.000	27.500
Νάνος ΠαπαΣεραφείμ Μορφοβούνι	1.000	28.500
Μηλιτσης Σπύρος του Η. Καρδίτσα	1.000	29.500
Πανάγος Σωτήριος του Β. Καρδίτσα	1.000	30.500
Ιωακείμ Απόστολος του Ι. Λάρισα	1.000	31.500
Φιλίππου Ιωάννης του Κ. Καρδίτσα	1.000	32.500
Καλαμάτας Αρ. Θεόδωρος Μεσσηνικόλα	1.000	33.500
Κρανιάς Γ. Ηρακλής Λάρισα	1.000	34.500
Μηλιτσης Δ. Χαρίλαος Βόλος	1.000	35.500
Μηλιτσης Μιλτ. Χρήστος Βόλος	1.000	36.500
Ζούκας Ελ. Βασίλειος Μεσσηνικόλα	1.000	37.500
Καλαμάτας Αριστ. Θωμάς Καρδίτσα	2.000	39.500
Μηλιτση - Αδαμοπούλου Δήμητρα Πύλη Τρ.	1.000	40.500
Φιλίππου Κ. Αρίστιπος Καρδίτσα	2.000	42.500
Αδάμος Ι. Δημήτριος Αθήνα	1.500	44.000
Πάλλας Γ. Σωκράτης Λάρισα	1.000	45.000
Ζούκας Βασ. Σεραφείμ Βόλος	2.000	47.000
Στυλογιάννης Γ. Δημήτρ. Καρδίτσα	1.000	48.000
Μήτσιου Β. Παναγιώτης Μεσσηνικόλα	1.000	49.000
Κορκούνης Αν. Θωμάς Βόλος	1.000	50.000
Τσαγιάνος Α. Σεραφ. Καρδίτσα	1.000	51.000
Γρίβας Απόστολος Καρδίτσα	1.000	52.000
Μηλιτσης Ηλίας του Απ. Θεσ/νίκη	1.000	53.000

ΠΕΝΘΗ

Απεβίωσε στην Θεσσαλονίκη και ετάφη στο Μεσσηνικόλα η Ελένη χα Λεωνίδα Ψάρρα, ετών 76. Τους οικείους συλλυπούμεθα.

Μάρτιος 1992

Κακομοιριασμένος πέρασε και ο Μάρτης, πρώτος μήνας της Ανοιξιάς, με πολύ λίγες βροχές και λιγότερα χιόνια, πολύ όμως κρύο μέχρι παγετού. Έτσι η Άνοιξη καθυστέρησε γενικά, δεν εμπόδιζε όμως το λουλούδιασμα των μυρταλιών και το άνοιγμα των κορομηλιών της περιοχής. Δεν άνοιξαν όπως άλλα χρόνια τα δένδρα του απέναντι δάσους Γιώτη και Μεσαικό, τα λουλούδια και τα αγριόχορτα είναι ακόμη λιγοστά, αλλά και ο Θεσσαλικός κάμπος δεν φέρσε ακόμη την ανοιξιάτικη καταπράσινη φορεσιά του, όλα είναι φθοσιμένη και περιμένουν. Πέραν τούτων και τα νερά των πηγών και κυρίως της Λίμνης Ν. Πλαστήρα βρίσκονται σε μειωμένη απόδοση. Παρ' όλα αυτά ελπίζουμε και περιμένουμε καλύτερες ημέρες όσο ακόμα θρισκόμαστε στην Άνοιξη και πριν μας πιάσει το κρυτό και ανυπόφορο καλοκαίρι που συνηθίζεται τα τελευταία χρόνια. Τα πουλιά από νωρίς το λέγε ανοιξιάτικα με η Άνοιξη καθυστερεί και, όπως φαίνεται, θα έχουμε απότομα το καλοκαίρι. Οι χωριανοί μας τελειώνουν τα κλαδέματα των αμπελιών, φυτεύουν νέα όσο αποφάσισαν για την αναεώσή τους, ρίχνουν τα λιπάσματα και τα ζιζανιοκτόνα φάρμακα, κλαδεύουν τις ελιές και τα άλλα δένδρα και τα λιπαίνουν ανάλογα.

Ήρθαν τα χελιδόνια

Με λίγες μέρες καθυστέρηση ήρθαν και φέτος τα χελιδόνια, ήλθαν στις 26 του Μάρτη ένα μικρό κοπαδάκι που δεν πέραγε τα δέκα. Από τις 20 του μηνός παρακολουθούσα τα στέκια τους, μα αυτά φαίνεται πως θα είχαν μπλέξει με τους Κούρδους. Και μια που παρακολουθούμε και καταγράφουμε την άφιξή τους, σας πληροφορούμε ότι το 1983 ήλθαν στις 28 Μαρτίου, το 1984 στις 18, το 1985 στις 28, το 1986 στις 20 το 1987 στις 26, το 1988 στις 24, το 1990 την 1 Μαρτίου ξεγελάστηκε, το 1991 την 22 Μαρτίου και το 1992 την 26 Μαρτίου. Ευχόμαστε και του χρόνου να είμαστε καλά να τα ξαναυποδεχθούμε και να ξανακούσουμε το παράπονό τους, αφού ούτε ένα μικρό παιδί δεν φόρεσε τον πατροπαράδοτο «μάρτη» στο χεράκι του, να τον ρίξει στα κεραμίδια για να τον πάρουν να στολίσουν τις φωλιές τους. Βλέπετε οι σημερινές μητέρες προτιμούν να θάφονται και να στολίζονται οι ίδιες και όχι να δείχνουν κάτι το ιδιαίτερο και παραδοσιακό στα παιδιά τους.

Μάρτης και Μάρτης

— Μάρτης (μάρτης) είναι δύο κλωστές κόκκινη και άσπρη, στριμμμένες που τις πέρασε η μητέρα την 1η Μαρτίου στο χέρι των μικρών παιδιών της, ώστε το ερχόμενο καλοκαίρι να είναι ροδοκόκκινα και γερά, τον μάρτη αυτόν, όταν έρχονταν τα χελιδόνια τον θγάλαξε απ' το χέρι και τον έριχναν στα κεραμίδια να τον πάρουν τα χελιδόνια να στρώσουν τις φωλιές τους. Θυμάμαι όταν ήμουν μικρός που κάθε μέρα κυτάλαμε να δούμε αν η κλωστή αυτή έλειψε απ'

Νέα του χωριού

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΟΔΗΜΑΤΑ Τ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

τη θέση που την δάλαμε και αν συνέβαινε αυτό ήμασταν όλο χαρά διότι τον μάρτη μας τον πήραν τα χελιδόνια.

Το συζητούσαμε στο Σχολείο με άλλα παιδιά που και αυτά έκαναν το ίδιο και έτσι άλλα χαιρόνταν και άλλα που έβλεπαν ακόμη εκεί την κλωστή στενοχωριόταν, πολλές φορές για να δώσει χαρά η μητέρα στο παιδί της τον έπαιρνε η ίδια και το έδωκε σε κάποια άλλη θέση.

Προ Ιδετίας

Κατά τον μήνα Φεβρουάριο του 1978 εκδίδεται το τρίτο φύλλο της «Νεβρόπολης», στο οποίο αναφέρονται. Οι αρχαιότητες του Συλλόγου Μεσσηνολογικών. Επανακλέγεται Πρόεδρος αυτού ο αείμνηστος Θωμάς Κατσιάκος, ιατρός. Ο αρχαιολόγος της Πανεπιστημιακής Στέγης όπου ο κ. Θ. Κατσιάκος εκλέγεται αντιπρόεδρος, ο χορός των Μεσσηνολογικών Αθηνών.

Πληροφορίες για την Μεσσηνολογία απ' τον συγχωριανό μας Θωμά Παπαδημητρίου. Το κάψιμο του χωριού μας από τους κατακτητές του Χρήστου Παναγίου. Ένα δικό μου δημοσίευμα από τη συλλογή μου «Τα σκόρπια διαμάντια» που αναφέρονται στο «Χαμόγελο». Τα έμφυχα θαρόμετρα από τον Χρήστο Καραπάνο ένα ωραίο ποιηματάκι της Σοφίας Ι. Παζιζάνου για τον Μεσσηνικόλα. Γράμμα του Αρχιμανδρίτη Γαβριήλ Καζάση από το Άγιο Όρος με ιστορικά γεγονότα του χωριού μας και το Ορεινό Τοπίο του Μέγδοβα - Αγραφών από τον αείμνηστο Σεραφείμ Τσιτσά απ' το Μοσχάτο.

Απ' τα επίκαιρα θέματα

Ωραίο το άρθρο του αγριόχορτου μας φίλου Χρήστου Ψάρρα, που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Ν.» (αναδημοσιεύεται και σ' αυτό) και αναφέρεται στην αξία των γερόντων, και την συμβολή αυτών στη ζωή και την πρόοδο της ανθρωπότητας, παρ' όλο που κακοποιήθηκε και στραπατσιάρστηκε τούτο στο τυπογραφείο. Φιλοσοφώντας, πάνω στο εν λόγω άρθρο, πολλά έρχονται στο νου του καθενός μας. Εγώ θ' αναφέρω μερικά που έχουν θέση ρητού λόγου, ή παροιμίας, ή μύθου αν θέλετε, αλλά πάντα προς έπικιο της τρίτης ηλικίας, και αποτελούν συνέχεια των παλαιότερων συμβουλών και υποδείξεων, τέτοια λοιπόν είναι. «Άκου του γέροντος συμβουλή και παιδευμένου γνώση», παροιμία που δεν θέλει ερμηνεία, και η οποία πρόσφατα μελοποιήθηκε σε τραγούδι. «Όταν νέοι προσπαθούσαν να κάνουν κάτι και δεν το κατάφερναν ο πεπειραμένος γέροντος έδινε την λύση, έτσι έμεινε η παροιμία «Πρέπει να γονατίσει τρανός».

Τέλος, συχνά αναφέρουμε τη φράση πως ο γέροντος είχε την ήλιο πρωτότερα, αυτό έχει την πιο κάτω εξήγηση: Σε μια ο-

μάδα νέων που κάποιο πρωί ήταν συγκεντρωμένοι σε ένα εξοχικό τοπίο, μετείχε και ένας γέροντος, όλοι τους θάλασε στοίχημα «το ποιος θα δει τον ήλιο πρωτότερα, και ενώ όλοι ήταν στραμμένοι προς την Ανατολή, ο γέροντος κύτταξε προς τη Δύση οπότε σε μια στιγμή ο ήλιος έλαμψε στις κορυφές του λόφου που ήταν πίσω τους και ο γέροντος αναφώνησε: Νάτος ο ήλιος στην κορυφή του λόφου έτσι ο γέροντος είδε τον ήλιο νωρίτερα από τους νέους.

Νέο βιβλίο για την περιοχή μας

Νέο βιβλίο για την ιστορία του χωριού μας, και της γύρω περιοχής εκπονεί ο φίλος μου Χρήστος Μιλ. Μηλίτσας, συνταξιούχος δάσκαλος, το οποίο βρίσκεται εις το τέλος του, και έτοιμο σχεδόν για εκτύπωση. Εκείνο που λείπει κυρίως είναι οι φωτογραφίες, ως λέει ο Χρήστος, εκείνων που κατά καιρούς έλαβαν μέρος στα κοινά του χωριού, όπως των Προέδρων της Κοινότητας που υπηρέτησαν μέχρι σήμερα, των Προέδρων του Συλλόγου Μεσσηνολογικών Αθηνών, και όσων συνέβαλαν για την ίδρυσή του, ως και την ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου στην Κοινότητά μας. Ας φροντίσει, λοιπόν, ο καθένας να πραγματοποιήσει τον εκδοτή του βιβλίου, ή σε μένα, μια μικρή φωτογραφία του για να πάρει τέλος και αυτή η σοβαρή και επίπονη προσπάθεια του ακουράστου Χρήστου.

Πέραν των ανωτέρω ο ίδιος έχει δώσει σε βιβλίο ποιητικές του συλλογές που από μαθητή του Γυμνασίου άρχισε να συντάσσει, και να εξυμνεί και να παρουσιάζει έμμετρα διάφορες καταστάσεις της εποχής εκείνης που απ' τη μία ημέρα ως την άλλη άλλαζαν πότε προς το βάθος και πότε προς το ύψος όπως Ιταλογερμανικός πόλεμος, κατοχή, πείνα, αντάρτικο, απελευθέρωση, και στη συνέχεια τις αλλαγές και τα συμβάντα μέχρι σήμερα. Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στον συγγραφέα και ευχόμεθα ταχεία αποπεράτωση.

Πολ Τσόγκας... Συνέχεια

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ν.» γράψαμε για τον πατριώτη μας Γεροντιστή των ΗΠΑ ΠΟΛ. ΓΣΟΓΚΑΣ χωρίς ν' αναφέρουμε και τους λοιπούς αδελφούς της γιαγιάς αυτού Βασιλικής, που ήταν απ' το χωριό μας και οι οποίοι εκτός από τον Αναστάσιο Βαλάφα δάσκαλο, ήταν και οι Γεώργιος Βαλάφας, ο οποίος υιοθετήθηκε από τον Κων/νο Βλάτσιο, και πήρε το επώνυμο εκείνου ο Αθανάσιος Βαλάφας, ο Θεμιστοκλής και ο Δημήτριος Βαλάφας, ο οποίος από νέος εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη. Αυτά προς ικανοποίηση και των λοιπών συγγενών του ΠΟΛ., απ' τους οποίους ζητάμε συγγνώμη για την παράλειψη.

Απόλυση εκτάκτων υπαλλήλων από την ΕΑΣΚ

Με απόφασή του το Δ)κό Συμβούλιο της Ενώσεως Συνεταιρισμών Καρδίτσας, που η διάρκεια της πηλίσιασε το 24ωρο, απολύονται οι 110 απ' τους εκτάκτους και νεωτέρους υπαλλήλους της, πράξη που, αν τελικά υλοποιηθεί, είναι το πρώτο βήμα της εξυγιάνσεώς της, αν και αυτοί που αποχωρούν θα πάρουν και την σχετική αποζημίωσή τους, η οποία δεν θα είναι και ευκαταφρόνητη και αυτά θα χρεώσουν ακόμη περισσότερο την Ένωση, στην Α.Τ.Ε., η οποία έχει υποσχεθεί να δανείσει το ποσό που θα χρειασθεί για τον σκοπό και έχει ο Θεός. Παρ' όλο που απειλούν να εφαρμόσουν νέα μόδα των καταλήψεων.

Νέος Αστυνομικός Δ)ντής Καρδίτσας

Με απόφαση του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ο συγχωριανός μας Σεραφείμ Γεωργ. Ζάχος προάγεται από υπ)ντής, Αστυνομικός Δ)ντής Καρδίτσας και αναλαμβάνει αμέσως τα νέα του καθήκοντα. Τον συγχαιρούμε για την επέξια προαγωγή του, και τον ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και επιτυχία στα νέα του καθήκοντα.

Παραλαβή δηλώσεων αμπελοκαλλιέργειας

Η Δ)νση Γεωργίας Ν. Καρδίτσας ανακοινώνει ότι παραλαμβάνει δηλώσεις αμπελοκαλλιέργειας από όσους δεν υπέβαλαν μέχρι σήμερα τέτοια δήλωση. Επίσης νέες δηλώσεις θα υποβάλλουν και οι αμπελοκαλλιεργητές που υπέβαλαν αυτή αρχικά αλλά εν τω μεταξύ έχουν ακολουθήσει αλλαγές στους αμπελώνες τους όπως λόγω θανάτου, πρόωρης συνταξιοδότησεως αγοραπωλησίας, κληρονομιάς, γονικής παροχής, δωρεάς, κ.λπ.!

Περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι θα πάρουν από τους τοπικούς γεωπόνους ή την Κοινότητα.

Το παράπονο των κρεοπωλών

Μικρό είναι το παράπονο των κρεοπωλών της περιοχής μας, αλλά και των κατοίκων αυτής, γιατί δεν υπάρχει κάπου εδώ στο χώρο αυτό ένα συστηματικό σφαγείο, όπου θα σφάζονται τα ζώα που το κρέας τους καταναλώνεται στα κρεοπωλεία τους. Έτσι ο κάθε κρεοπώλης αναγκάζεται να σφάζει όπου τύχει και τελείως ανεξέλεγκτα να πουλάει το κρέας στο κρεοπωλείο του κατά συνείδηση. Το θέμα αυτό θα πρέπει να το προσέξει η πολιτεία και κάθε υπεύθυνος προς τούτο, ώστε έστω για όλη την περιοχή κατασκευαστεί ένα κοινόχρηστο σφαγείο, όπου θα συγκεντρώνονται τα χωριά της περιοχής, που δεν είναι και λίγα και τα οποία είναι η Καρδίτσα, Καρθασαράς, Μπελοκομύτη, Νεοχώρι, Μπεζούλα, Νεράιδα, Κρουονέρι, Κερασιά,

Μορφοβού, και Μεσσηνικόλας. Σαν κατάλληλη θέση εγώ προτείνω, χωρίς βέβαια να έχω ειδικές γνώσεις προς τούτο, τον χώρο που βρίσκεται στο όριο μεταξύ Μορφοβού και Μεσσηνικόλα, όπου η όρση Κυριακίτη και η κάτω απ' αυτή, και τον περιφερειακό δρόμο, η μεγάλη χαράδρα όπου θα διαμορφωθεί για την συλλογή των λυμάτων.

Βότανα - Φάρμακα

«Ο πνιγμένος απ' τα μαλλιά του πιάνεται», λέει μια λαϊκή παροιμία. Έτσι και ένας άρρωστος, αφού με τα φάρμακα που χορηγεί η επιστήμη δεν βλέπει θεραπεία, το ρίχνει και στα βότανα που διαθέτει η φύση και αν τυχόν δει κάποια βελτίωση την αποδίδει στο βότανο, το οποίο φημίζεται και παίρνει διαστάσεις. Κάτι τέτοιο πρέπει να συμβαίνει και με ένα βότανο, την ιστορία του οποίου με διηγήθηκε η Ιωάννα σύζυγος του Τάκη Καρακατσάνη, λέγοντάς με πως οι γονείς της, που αρρώστησαν από την επάρατο αρρώστια του καρλίνου έγιναν καλά με ένα βότανο που τους σύστησε κάποιος άλλος. Έκτοτε οι ίδιοι, ο πατέρας της Απόστολος Λεωνίδα Καραγιάννης κάτοικος Νέου Μοναστηρίου - Δομοκού, διαθέτει δωρεάν σε όποιον του ζητήσει το φάρμακο αυτό, και το σπύτι του έχει κατανήσει σωστό προσκύνημα. Τι να πει κανείς, εγώ το είπα στην αρχή.

Πέντε αρνιά - πέντε κατσίκια

Χαρακτηριστικό και διασκεδαστικό είναι το γεγονός ότι το μικτό κοπάδι του Χρήστου Ποδηματά που αποτελείται κατά περισσότερο μέρος από πρόβατα και μικρότερο αριθμό γιδιών, και που για την βοσκή και περιποίηση ασχολείται ο ίδιος, βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση και ανάπτυξη. Αξίζει να σημειωθεί ότι φέτος μία προβάτινα του γέννησε πέντε αρνιά, εκ των οποίων επιζούν τα τρία, και μία από τις γίδες του γέννησε επίσης πέντε κατσίκια, και έζησαν τα τέσσερα. Τα πιο πάνω φανερώνουν το καλό κομματάρισμα που κάνει στα ζωντανά του ο Χρήστος, ο οποίος από μικρό παιδί είναι μπασιμένος στην κτηνοτροφία και ξέρει τι χρειάζεται για τη διατήρηση και την αύξηση ενός κοπαδιού από πρόβατα ή γίδια. Του ευχόμαστε να τα χιλιάσει.

Ευχάριστη είδηση

Πληροφορούμαστε ότι ο γιός του Αρίστιπου Φιλίππου έλαβε το πτυχίο του Χημικού Μηχανικού του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης, τον συγχαιρούμε και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Επιδοτήσεις - επιχορηγήσεις

Με το ποσό των 3.000.000 δρχ. επιχορηγείται η Κοινότητά μας από τα ΜΟΠ της ΕΟΚ για την συντήρηση και επι-

σκευή του Ξενώνα της Κοινότητας.

Δωρεές - Εισφορές

Ο Χρήστος Νικ. Ψάρρας εκδηλώνει την αγάπη του προς τους μαθητές του Δημοτικού μας Σχολείου και ενθυμούμενος παλιές του αναμνήσεις, πρόσφερε σ' αυτό μια μηχανή MPOSTON για να ξύνουν οι μικροί τα μολύβια τους.

Εισφορές - Προσφορές

Για την αποπεράτωση του οστεοφυλακείου

Ο Ηλίας Τσιόμης και η σύζυγός του Μαίρη πρόσφεραν δρχ. 5.000 για την αποπεράτωση του Οστεοφυλακείου της Κοινότητας στη μνήμη των γονέων τους Αποστόλου και Παγαγιώτας.

Ο Χρήστος Ζώης σύζυγος της Τασίας Ευ. Παπαϊωάννου πρόσφερε για την Κοινότητα δρχ. 2.000.

Η Βαρβαρέκου Γεωργία πρόσφερε δρχ. 5.000 για το οστεοφυλάκιο και στη μνήμη της μητέρας της Ευαγγελίας, και ο Ευάγγελος Παπαϊωάννου πρόσφερε δρχ. 5.000 για τον ίδιο σκοπό και στη μνήμη του πατέρα του Ιωάννη.

Στην Εκκλησία

Ο Ράικος Ιωάννης πρόσφερε στην εκκλησία δρχ. 5.000 στη μνήμη των γονέων του Αναστασίου και Μαρίνας. Ο Ποδηματάς Ρήγας πρόσφερε δρχ. 5.000 για τις ανάγκες της εκκλησίας και στη μνήμη των γονιών του Λάμπρου και Μαρίνας.

Σωστή επανάληψη

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ν.» εκ παραδρομής γράψαμε ότι ο Ράικος Θωμάς του Αναστασίου κατέθεσε υπέρ της εκκλησίας μας στην Εθνική Τράπεζα δρχ. 50.000 αντί του σωστού Ράικος Θωμάς του Ιωάννου.

Αθηναρχική κίνηση APPABΩΝΕΣ

Οι οικογένειες των Αδελφών Θεοδώρου και Θωμά Αριστείδου Καλαμάτα συγχαιρούν τις ανηψίες και εξαδέλφες τους: α) Φωτεινή Γεωργ. Σταφυλιά για τους αρραβώνες της μετά του Γεωργίου Κουσκούλη, στρατιωτικού, και β) Φωτεινή Μιχαήλ Σταφυλιά για τους αρραβώνες της μετά του Σπύρου Κλαδά δικηγόρου, και της εύχονται καλά στέφανα.

Η οικογένεια του Αρίστιπου Κων. Φιλίππου συγχαιρεί τα ανήψια τους και εξαδέλφια τους Τάκη Φιλίππου και Βασιλική για τους αρραβώνες τους, και τους εύχονται καλά στέφανα.

ΠΕΝΘΗ

Απεθίωσε στην Κέρκυρα την 2.4.92 η Ευτυχία Θωμά Τζίφου, ετών 85. Τους οικείους συλλυπούμεθα εκ βάθους ψυχής.

Ευχές και Πολυχρόνια

Σε όλους τους συγχωριανούς μας όπου και αν βρίσκονται, τους συγγενείς και φίλους, και όλους τους αναγνώστες της «Νεβρόπολης» εύχομαι χαρούμενο και καλό Πάσχα, και χρόνια πολλά για τις άγιες αυτές ημέρες.

Π. Π.